

μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας τὸν *Chevalier Mignon*. Τὸ ἐπόμενον ἔτος μετέβη εἰς Ἀμερικὴν, ἐνθα ἦρατο θρίαμβον πλήρη διὰ τῆς χάριτος, τέχνης καὶ καλλονῆς τῆς. Ἐγκάτελειψε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1886 τὴν πόλιν ταύτην ὅπως μεταβῇ εἰς Κων/πολιν. Νέοι θρίαμβοι, νέαι δάφναι! Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ἔμεινε κατευθυνόμενον. Ἐκεῖ συνεζεύχθη τῷ συμπαθεῖ ἡθοιοπῷ κ. *Sandré*. Κατόπιν μετέβη ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς.

Τὰ θεατρικὰ χρονικά τῶν ἐπισημοτέρων ἐφημερίδων τῶν διαφόρων πόλεων γέμουσι κολακευτικωτάτων φράσεων καὶ ἐπαίνων. Τὸ δημόσιον τῆς πόλεως μας, ἐν ἣ διὰ πρώτην φοράν ἐπαιξεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν παραστάσεων τοῦ θιάσου τῶν κ. κ. *Claudius* καὶ *Jeanroy* ὑπεδέχθη πάντοτε τὴν συμπαθεστάτην αἰδοῦν μετὰ τόσῳ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' ὅσης λύπης ἀποχαιρετᾷ αὐτὴν ἀπερχομένην ἢ διὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ λήξει τῶν παραστάσεων τοῦ γαλλικοῦ θιάσου.

Κροκόδειλος ἀγρεύσας αἰλουρόπαρδον

Ἡ περίεργος εἰκὼν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν σήμερον παριστᾷ τὴν πάλιν κροκόδειλον ἀμερικανῶν, ὃν οἱ φυσιολόγοι εἰδικῶς ἀποκαλοῦσιν *ά λ ι γ ά τ ο ρ α σ κ λ ή ρ ο πα*, μετὰ αἰλουροπαρδου, θηρίου χερσαίου τούτου, τὸ ὁποῖον ὁ μὲν Λινναῖος ἀποκαλεῖ *felis onca*, ὁ δὲ Βυβλίων *ια γ ο ύ α ρ ο ν*, ἕτεροι δέ, ἀμερικανικὴν τίγριν. Περιγρητῆς τῆς Βρασιλίας καὶ τῆς Παραγουάης, αὐτόπτης τῆς θηριομαχίας ταύτης, περιγράφει αὐτὴν ὡς ἐπομένως.

«Βλέπω αἰφνιδίως τὸν Ἀζάραν, — Ἀζάρας ὠνομάζετο ὁ ἰθαγενὴς ὁδηγὸς αὐτοῦ, — καὶ ἴσταται, καὶ στρέφει πρὸς ἐμὲ τὸ βλέμμα ἐντρομος. Κροκόδειλός τις φοβερός, δώδεκα ἢ δεκαπέντε ποδῶν ἔχων μήκος, ἐπρωχόμενος πρὸς ἡμᾶς ἔχων τὸ τρισμέγιστον ἐκείνο στόμα του κεκινός, τοὺς ὀφθαλμοὺς πυπνίνους, καὶ πλήττων τὴν γῆν διὰ τῆς πλατείας του οὐρᾶς, τῆς λεπιδωτῆς. Εἶχομεν ὅπλα· ἀλλ' ὁ Ἀζάρας, γινώσκων πόσον ἀνίσχυρα ἦσαν κατὰ τοῦ ἀδιαπεράστου θώρακος τοιοῦτου τέρατος, ἐνευε ν' ἀπομακρυνθῶμεν ὅσον τάχος, διότι δὲν εἶναι αἰδώς τὸ νὰ φεύγῃ τις κίνδυνον κατὰ τοῦ ὁποίου πᾶσα ἀνδρία θὰ ἀπέβαινε ματαία, οὐδ' ἀποκλείει τὴν φρόνησιν ὁ ἀληθὴς ἡρωϊσμός. Ἀπροσδόκηντος ὅμως περιστάσις, καὶ ὁμοῦ περιεργωτάτη πρὸς ἐμὲ, ὡς καὶ πρὸς πάντα φυσιολόγον, μᾶς συνέσχεν ἀμφοτέρους, καὶ ἐμείναμεν νὰ βλέπωμεν. Ὁ τερατῶδης κροκόδειλος, ἀφ' οὗ ἦλθεν, ἦλθεν, αἰφνης ἐστράφη πλαγίως, πρὸς τὸν ποταμόν· ἐπειδὴ διέκρινε μετὰ τῶν πυκνῶν καλαμώνων τὸν ἀσπονδότατον αὐτοῦ ἐχθρόν, ἔτοιμον νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον του· — ἕνα αἰλουρόπαρδον εἶδεν, αἰλουρον τφόντι καὶ πάρδαλιν ἐνταῦτ', ζῶν ὅχι πολὺ μέγα, ἀλλ' ἀγριώτατον ὅσον καὶ ὠραιότατον· αἰλουρόπαρδον ἔρποντα ἐπὶ τῆς κοιλίας ὅπως πλανιδίσῃ καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοῦ διὰ μιᾶς. Ὀλίγα βήματα τὸν

διεχώριζον ἐτι ἀπὸ τοῦ κροκόδειλου, ὅτε ἔβαλε βρυχηθμόν τινα βαθὺν εἰς τρομερὰν βροντὴν ἀπολήξαντα, καὶ συγχρόνως εὐρέθη δι' ἐνὸς πηδήματος μόνου ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐκείνου τέρατος. Ὁ κροκόδειλος ἤνοιξε τὸ ἀχανὲς στόμα του, ἐστράφη πάραυτα πρὸς τὸν αἰλουρόπαρδον, καὶ ἦρπασεν ἕνα τῶν ὀπισθίων αὐτοῦ ποδῶν μετὰ τῶν τρομερῶν του ἐκείνων διαγόνων. Ἐκράτει δὲ τὸν πόδα τοῦτον στερεῶς, καὶ ἐνῶ τὸ θηρίον τῶν δαδῶν κατέβαλε ὅλην αὐτοῦ τὴν λύσσαν ὅπως ἀποσπασθῇ, προχωροῦν βαρέως πρὸς τὸν ποταμόν, παρέδωκε τὸν ἀνταγωνιστὴν, νὰ τὸν πνίξῃ εἰς τὰ ὕδατα. Καὶ ἤδη ἡ πελιδνὴ κοιλία τοῦ ἔρπετος ἤνοιγεν ὀπισθεν αὐτοῦ μακρὸν ρυμόν, διασχίζουσα τὴν ὁδὸν τῆς ὄχτης· καὶ ἤδη αἱ πλατεῖαι τοῦ παλάμαι καὶ οἱ δάκτυλοι παρεμέριζον τοὺς καλὰ μους ἐπὶ τὰ ὕδατα, ὅτε ὁ αἰλουρόπαρδος, ἀπαυδήσας ἐκ τῶν ἀνωφελῶν βρυχηθμῶν καὶ τῆς λυσσώδους ἀντιστάσεως, κατέφυγεν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον τὸ ὁποῖον ὑπαγορεύει πάντοτε εἰς αὐτὸν ὁ ἀπελπισμός· ἀφῆθη πλεόν παρασυρόμενος καὶ μηδὲν ἄλλο πράττων, εἰμὴ καραδοκῶν ἀρμόδιαν στιγμήν ἵνα ἐμπήξῃ τοὺς μακροὺς του ὄνυχας εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κροκόδειλου, καὶ νὰ τὰ ἐξορύξῃ. Τοῦτο δὲ καὶ κατῴρωσε καθ' ἣν στιγμήν ἐμελλον καὶ οἱ δύο νὰ καταποντισθῶσι. Τὸ ἄλγος τὸ μέγα ἠνάγκασε τὸν κροκόδειλον ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του· εὐθὺς δὲ τότε ὁ αἰλουρόπαρδος ἀπαλλαγείς, ἐξώρμησεν ἐπὶ τῆς ὄχτης. — Τὸν ἐχάσαμεν.»

Ἀγὼν σπαθασκίας

Ἡ μονομαχία εἰσῆλθεν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Καρόλου Η' κατὰ δὲ τοὺς αἰῶνας ις' καὶ ιζ' τοιαύτη εἶχε γίνεσθαι κατάχρησις, ὥστε κατήντησεν εἰς αἰσχρὰς καὶ ἀτίμους ἐνέδρας. Ἀπὸ τοῦ Φραγκίσκου Α' μέχρι τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', οὐδεὶς σχεδὸν ἐμείνεν ἀνευ στίγματος, διὰ μίαν ἢ δύο ἱστορίας μονομαχιῶν, ἀποληξασάν εἰς δολοφονίας. Κατὰ τὸν *Lomenie*, ἐπὶ Ἑρρίκου Β' ἐντὸς 18 ἐτῶν ἠριθμήθησαν ἕως 4,000 γάλλων εὐπατριδῶν φόνευθέντων ἐν μονομαχίαις. Ὁ Ἑρρίκος Δ' καὶ ὁ Λουδοβίκος Η' ἐξέδωκαν διατάγματα περιστάλτικα τοῦ κακοῦ τούτου, ἀλλὰ ματαίως· μέχρις οὗ ὁ *Richelieu* μετῆλθε τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ὡς ὅπλον κατὰ τῆς ἀριστοκρατίας, ἀλλὰ μετὰ τὸν Λουδοβίκον ΙΔ' ἐπὶ τῆς παλινωρθώσεως τῆς δυναστείας τῶν Βουρβόνων εἰς τὴν Γαλλίαν (1814), τὸ μονομαχεῖν ἔλαβε νέαν ἐπίτασιν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Παρίσις ὁ καθηγητῆς τοῦ Ὁρείου τῶν Παρισίων καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν Λέων Δελίβ. Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν γενομένην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ *St-Roch* ἔψαλιν ὁ περίφημος βαρύτονος Φώρ, ἡ δὲ ὀρχήστρα τοῦ Κωμικοῦ Μελοδράματος ἐξετέλεσε διαφόρους σχετικὰς συνθέσεις τοῦ ἐπισήμου μουσουργοῦ. Ὁ Δελίβ ἤρξατο τοῦ σταδίου του διὰ

χορῶν (ballet), ἀκολουθῶς δ' ἀνυψούμενος βαθμιαίως συνέθεσε τὸν «Ἰωάννην Νιδέλ» τὸ πρῶτον σπουδαῖον ἔργον του παύσας κατὰ τὸ 1880 κατὰ συνέχειαν πλέον ἢ ἑκατοντάκις καὶ ἐπὶ τέλους τὴν «Λαχμὴν» κατὰ τὸ 1885, ἡ ὁποία ἀπέδειξεν, ὅτι ἐν τῷ Δελίβ ἡ Γαλλία ἐκέκτητο ἐν τῶν ἐξοχωτέρων μουσικῶν πνευμάτων τοῦ αἰῶνός μας. Ἐσχάτως ὁ Δελίβ κατεγίνετο εἰς σύνθεσιν ἑτέρου σ' ὁμοιωτέρου ἔτι ἔργου, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγεται, εἶναι ἤδη ἐντελῶς ἑτοιμον.

— Ὡς γνωστὸν πρὸ τινων ἐτῶν ἡ ἀπόπειρα ἐκτέλεσεως τῶν Δόχεγκριν τοῦ Βάγνερ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τινος τῶν ἐν Παρίσις θεάτρων ἐναυάγησε πρὸ τῆς μανίας τοῦ πλήθους ἐξεγερθεῖσης ὑπὸ κακῶς ἐννοουμένου πατριωτισμοῦ. Ἦδη οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικὸν παρέχοντες παράδειγμα, ἐτοιμάζουσι ν' ἀναβιβάσωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Καρλσρούθ θεάτρου τοὺς «Τρώας» τοῦ Ἑκτορος Βερλιέ, τοῦ ἐξοχωτέρου τῶν γάλλων μουσουργῶν, τὸν ὁποῖον οὐδὲ κατ' ὄνομα ἴσως γινώσκουσιν οἱ παρ' ἡμῖν διακεκριμένοι φιλόμουσοι. Συγχρόνως δὲ ἡ ἐν Βερολίῳ βαγνεριακὴ ἑταιρία παρασκευάζει μεγαλοπρεπῆ ἐκτέλεσιν τῆς «Καταδίκης τοῦ Φόουστ» ἑτέρου ἔργου τοῦ αὐτοῦ δαιμονίου πνεύματος. Σημειωτέον ὅτι ὁ Βερλιέ ὑπῆρξεν ὁ φανατικώτερος ἐχθρὸς τοῦ Βάγνερ, καίπερ τολμῆρος ὡς αὐτὸς μεταρρυθμιστής. Ἐν τούτοις τὰ ἔργα του ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς γερμανοὺς καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν ὑπέροχον αὐτοῦ δύναμιν.

— Προσεχῶς ἐν Νικαίᾳ θὰ παρασταθῇ ὁ «Ὁθέλλος» τοῦ Βέρδη, ὁ ὁποῖος αὐτοπροσώπως θὰ διευθύνῃ τὴν ὀρχήστραν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου προσελήθησαν οἱ διασημότεροι τῶν αἰδῶν, ὁ Ταμάγιας, ὁ Μωρέλ καὶ ἡ Μέγερ.

— Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ὡς νοσοκόμος ἡ δεσποινὴς Βοττάρ ἐν Παρίσις ἔλαβε τὸ παράσημον τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀκαδημίας, χρυσοῦν μετάλλιον ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἄγαλμα ἐξ ὀρειχάλκου τῆς Ἐλεημοσύνης, χρυσοῦν ὠρολόγιον ὑπὸ τῆς κ. Σαρκὼ καὶ δύο τρίχας τοῦ ἱατροῦ Σαρκὼ.

— Ἀνεκαλύφθη ἀκέραιον τὸ κείμενον τῆς περὶ τῆς Πολιτείας τῶν Ἀθηναίων πραγματείας τοῦ Ἀριστοτέλους ἀποτελουμένης ἐξ 63 κεφαλαίων, καὶ ἀσχολομένη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτεύματος τῶν Ἀθηναίων καὶ περιγράφουσα τὰ ἐπίσημα καθήκοντα τῶν ἀρχῶν καὶ δημοσίων σωμάτων τῆς ἐποχῆς τοῦ συγγραφέως. Τὸ κείμενον τοῦ θαυμασίου εὐρήματος ὅπερ ἀπέκτεσεν ἐν Αἰγύπτῳ τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἐξετυπώθη.

— Τὰ «Βυζαντινὰ Ἀνάκτορα» τοῦ παρ' ἡμῖν διηγεμένου συγγραφέως κ. Α. Πασπάτη μεταφρασθέντα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἐκδίδονται προσεχῶς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐξεδόθη ἑναγχος ἐκ τῶν πιεστηρίων σύγγραμμα περιspoύδαστον καὶ μεγάλῃς ἱστορικῆς ἀξίας, ἡ ἱστορία τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ πολυμαθοῦς κ. Γεωργίου Ι. Παπαδοπούλου, δημοσιογράφου καὶ προέδρου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικοῦ συλλόγου «Ὁρφέως».

Τὸ πρωτότυπον καὶ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, πολλὰ καμῶν, ἐξέποντο καὶ διεπέρανεν ὁ πολυτάττω καὶ φερπένο συγγραφεὺς, πρώτην ἤδη φοράν ἀνατέλλον ἐν τῇ ἱστοριοφιλολογικῇ κόσμῳ, ἀρκούντως θὰ διαλευκάνῃ, τὸ περὶ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς πολὺ κρυπτόν ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ, σύμπαντα τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἀπησχόλησε καὶ ἐτι ἀπασχολεῖ· διὰ τῆς πρωτοτύπου ταύτης συγγραφῆς, ἐν ἣ τὸ ἀγγλ-

ΜΟΝ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.—ΑΓΟΝ ΣΠΑΣΘΕΚΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΤ'. ΑΙΩΝΑ.

νουν και τὸ τῆς κρίσεως ἀσφαλές, ἔτι δὲ καὶ τὸ πολὺ τῶν ἀναγνώσεων τοῦ συγγραφέως καταδεικνύεται, ὁ χαλκέντερος ἱστορικός εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνατρέχων χρόνους, ἐναργέστατα ἐκ πηγῶν αὐθεντικῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐκκλησιαστικὴ μουσική, δὲν εἶναι ἡ τῶν Ἀράβων καὶ Τούρκων, ὡς τινες εἶπον, ἀλλ' ἡ ἀρχαία ἐκείνη ἑλληνική, τοῦ ὁπερ μετὰ σθένους πραγματεύεται, πείθων πάντα λογικὸν καὶ ἐχέφρονα εἰμὴ ἐκουσίως τυφλώττοντα, ἀγχαίει δὲ καὶ τοὺς ὑπεναντίους καὶ δὴ τοὺς τὰ πάτρια ἀρνησμένους σημερινούς ὀρθοδόξους καλουμένους, οἵτινες εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συρμού, καὶ τὰς φιλοκαίλους ἐνδίδοντες, ἐτόλμησαν οὐ μόνον νὰ δυσφημήσωσι τὴν πάτριον ἱερὰν μουσικὴν, τουρκικὴν καὶ βάρβαρον αὐτὴν ἀποκαλοῦντες, ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσαγάγωσιν, ὡς μὴ ὠφείλει, ἔν τισιν ἱεροῖς ναοῖς τὴν ἀσεβὴ καὶ βέβηλον τῶν ζυθοπωλείων κερτάδα.

Τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα μονοουχὶ φωνὴν ἀφίεν, οὐδόλως χρῆζει τῶν ἡμετέρων ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων, εἶναι δὲ βέλος καὶ φίμωτρον ἅμα τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, λέγομεν δὲ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διότι θρησκεία καὶ γλῶσσα, εἰς ὧν ἀχώριστος καὶ ἡ μουσική, εἶναι τὰ μόνα συστατικὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὸν ἡμετέρον ἔθνος, τούτων δ' ἀπολεσθέντων καὶ τὸ

ἔθνος συναπόλλυται· διὸ πᾶς γνήσιος Ἕλλην ὀφείλει ἐκθύμως ὑπὲρ τούτου ν' ἀγωνίζεται, καὶ ἐνδελεχῶς νὰ μελετᾷ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους αὐτοῦ· ἀλλ' ὅπως μὴ ἐκλείψῃ ὁ προγονικός οὗτος ἡμῶν θησαυρός, τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, ἡ πάτριος, λέγω, μουσική, δέον νὰ ληθῇ σύντονος πρόνοια καὶ μέριμνα ὑπὸ τοῦ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τέλιναις ὅθεν ἀρωγὸν χεῖρα οἱ δυνάμενοι, ἰδρύσασθε σχολὰς μουσικὰς, καλέσατε παῖδας καλλιψώνους, καὶ διδασκάλους δυνάμενους καὶ ἐτέρους διδάξαι, δαπανήσατε τέλος πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς πατρὸς ἱερᾶς μουσικῆς, τὸ χιλιοστημύριον τῶν ὧν ὑπὲρ τῶν πεφλημένων ὑμῶν θεάτρων καὶ λοιπῶν δαπανᾷτε, καὶ τότε ὅψεσθε οὐ μόνον, ἡνπερ ποιεῖτε βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, καὶ νέους ἱεροψάλτας, τὴν ἀκοὴν ἡμῶν τέρποντας καὶ κατηδύνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἡττημένους καὶ τὴν ἡτταν αὐτῶν ὁμολογοῦντας.

Συγγαίροντες τῷ ἀκαμάτῳ συγγραφῇ ἐπὶ τῷ πρωτοτύπῳ καὶ πρωτοφανεῖ αὐτοῦ συγγράμματι πεποιθήμεν ὅτι καὶ εἰς ὅλλα θελεῖ ἐπιδοθῇ ἰθὺς ἐργα, διότι νέος ἔτι ὢν, καὶ δὴ εὐσεβὴς καὶ πολυμαθής, πρὸς δὲ καὶ ἄγαν τῶν πατρῶν ζηλωτής, πολλὰ τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει ὑπισχνεῖται.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

— Καὶ δὲν στενοχωρεῖσαι, ἀδελφέ, μόνος;
— "Ὁχι! φίλε μου, δὲν εἰμι μόνος· εἶμαι μὲ τὴν ἀρρώστια μου, ποῦ καμμιὰ φορὰ εἶναι καλλιτέρα συντροφία ἀπὸ τοῦς φίλους.

Ὁ Γιάννης, σκοντάπτει ἐπὶ τοῦ τοίχου, ρίπτων τὸ θερμόμετρον, τὸ ὅποιον συντρίβεται.

Ὁ κύριός του εἰσερχόμενος:

— Δὲν προσέχεις; ἔσπασες τὸ θερμόμετρον.

— Ναι, κύριε· τοῦλάχιστον ἔτσι δὲν θὰ κατεδαίνη.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΓΡΙΦΟΣ

8

0 Η ὦ πῶς Μ Η Θ' ὤ.
α ε

ΔΙΣΤΙΧΑ

9

Ὁ ἔξως ὁ πρωταγὼν δὲν εἶνε γῆς οὐσία
Καὶ δις ποτὶ δὲν ἀγαπᾷ....

10

Εἶχε χοροὶν τὸ καλλὸς τῆς μαρτυρικῆς καὶ θεῖαν
Ἄλγος δριμύ τῆς ἔτῃς τὸν νοῦν....

Νὰ συμπληρωθῶν τὰ δίστιχα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1.

Μαύρα

	A.	B.	Γ.	Δ.	E.	Z.	H.	Θ.	
8.									8.
7.									7.
6.									6.
5.									5.
4.									4.
3.									3.
2.									2.
1.									1.
	A.	B.	Γ.	Δ.	E.	Z.	H.	Θ.	

Λευκά

Τὰ λευκὰ ἀρχίζουν καὶ κλείουν τὴν «dama» τῶν μαύρων εἰς 6 κινήσεις.
*Εἰς τὴν Πρώτην Μπ—Βερδιάνσκα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

E. G. Trieste. Καὶ παρ' ἡμῖν ἡ δαπάνη τῆς τυπώσεως μουσικῆς εἶνε μεγίστη. Μετ' ὀλίγων χρόνων δεῖ θὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ Β'. ἔτος τοῦ α' Ἀττικοῦ Μουσείου καὶ θὰ γίνῃ ἄλλοτος ὁ τρόπος τῆς τυπώσεως τοῦ εἰκονογραφημένου μέρους διὰ νεωτάτης μεθόδου, εὐκολωτέρα θὰ εἶνε ἡ καταχώρησις μουσικῶν τεμαχίων, διότι πλείστοι ὅσοι ἐπεμψαν ἡμῖν τοιαῦτα πρὸς δημοσίευσιν. Ἀναμένομεν λοιπὸν καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ.—Γ. Α. Κ. Σῦρος. Ἐνεγράφητε καὶ σὰς ἀπεστάλησαν.—Δ. Γ. Α. Θήβας. Ἐνεγράφησαν καὶ τὸ δέμα μόνον ἀπεστάλη πρὸς ὑμᾶς ὅπως ἀσφαλῶς δοθῇ πρὸς ἀμφοτέρους. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ὑποσχεθέντας.—Ν. Π. Ὁδησσόν. Ἐλήφθησαν, ἀλλὰ μόνον ἡ συνδρομὴ τοῦ Α. Μ. Ἐν τούτοις χάριν τῶν ἡμετέρων ἐνεργειῶν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν θὰ πέμψωμεν τὸ ζητούμενον ὡς δῶρον· φύλλα ἀπεστάλησαν τακτικῶς.—Δ. Τ. Βόνιτσαν. Ἐνεγράφητε καὶ σὰς ἀπεστάλησαν τῆς Β'. ἐξαμηνίας.—Σ. Ν. Μ. Sophia. Ἐγένετο.—Α. Σ. Καλάμας. Ἀπηντήσαμεν.—Γ. Μ. Κέρκυραν. Φωτογραφία καὶ χειρόγραφον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ θὰ προσπαθῶμεν νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία σας.